

הקדמה

כ"י, אלה חזק?

מדי יום ביומו אנחנו מקדישים מזמננו להתעדכן בהן, בפרשות החדשותיות שעולות על סדר היום. הן מסעירות, עושות רעש, מעסיקות אותנו למשך כמה דקות, ימים או יותר. בסופו של דבר רובן נשכחות מלב, נעלמות כלעומת שבאו, ומיעוטן משאירות פיסת זיכרון נושן בספר ההיסטוריה. מול כל אותן פרשות חולפות, ניצבת פרשת השבוע היהודית כעוגן מופלא.

מצד אחד, יש לה יסודות עמוקים וותיקים, היא מלווה את עמנו מזה אלפי שנים. מן הצד השני, בכל שנה, בכל חומש, בכל שבוע מחדש – מקבלים הפסוקים חיים חדשים. אם נתבונן – נמצא בהם רעיונות, מסרים ותובנות שיאירו את חיינו, יפרשו בפנינו מפת דרכים בתוך המבוך המבלבל של העולם הזה.

התורה היא תורת אמת, תורת חיים, תורה מלשון הוראה לחיים – זוהי הנחת יסוד עליה חזר הרבי מלובביץ', חזור ושנן. על הנחה יסודית זו נבנו בניינים רעיוניים עמוקים ויחד עם זאת יישומיים. קושיות ושאלות, תירוצים ותשובות, מהלכים לוגיים שמובילים למסקנות רלוונטיות לחיי היום יום שלנו. כך מדי שבוע, סביב תכני הפרשה. אסופה זו מלקטת שביבי רעיונות מתוך שיחותיו והתוועדויותיו של הרבי מלובביץ' על פרשיות השבוע ומועדי השנה. הרעיונות נכתבו כקטעים קצרים בזווית נשית-אישית, ונשלחו מדי שבוע לקהל הלומדות בתוכנית הלימוד השנתית של מדרשת "מעיינותיך".

זה המקום להודות מעומק הלב לרב משה שילת, לרב שמואל ולס ולגב' חיה ולס על ההזדמנות השבועית ללמוד, להתמלא בהשראה, לשתף ולהפוך את השיתוף לספר, ולגב' דבורה לאה קרוש על הליווי לאורך הדרך.

את מוזמנת להקדיש מדקותייך לפרשות העתיקות-רלוונטיות, פרשות השבוע. לפרוש מפה שבועית, לגלות בה מסלולים חדשים, ולצאת לדרך המובילה אל היעד – מילוי השליחות האישית בעולם, עד לגאולה פרטית וכללית, בקרוב ממש.

דבורה אינצ'ר

סוכן הצנינים

בראשית

סוכן הצנינים

15	יהי אור	בראשית
17	בונה בבינה	
19	בואי אל התיבה	נח
21	עולם בגרסה חדשה	
23	לעלות בירידה	לך לך
25	ארץ ישראל שבך	
27	סימן שאת יהודיה	וירא
29	לקרב ולהתקרב	
31	כלי לאור הנשמה	חיי שרה
33	גם את שושנה בין חוחים	
35	הכוח לפעול בעולם	תולדות
37	יראה שמקרבת	
39	יהדות מחוץ לבית הכנסת	ויצא
41	לשמור על הראש	
43	פנימה וחוצה	וישלח
45	לעבוד כדי להתחבר	

47	אור קטן, אור איתן	וישב
49	אין הבנה, יש כוונה	
51	יש אור בקצה	מקץ
53	לחבר ולא להתנתק	
55	לא מוותרים על הילד	ויגש
57	לא לפחד, כן לכאב	
59	לפני ולפנים	ויחי
61	על אם הדרך	

שמות

65	ממוות לחיים	שמות
67	התפקיד המיוחד לך	
69	חס – קר	וארא
71	מאחורי כל בן – אימא	
73	משהו חדש מתחיל	בא
75	ככה נצא ממצרים	
77	שירת עוצמה נשית	בשלח
79	אור גדול, שביל קטן	

227	האהבה שבהסתרה	וילך
229	לימוד שאין לו סוף	
231	השמים קרובים אלי	האזינו
233	נשמה, שמים וארץ	
235	לראות ולהורות את הדרך	ברכה
237	התורה שלנו	

מועדים

241	חשבון אלול: יום לחודש	אלול
243	לחזור אחורה כדי לצעוד קדימה	
251	צעקה מעומק הנשמה	ראש השנה
253	יום שכולו ראש	
255	בין זהב ללבן	יום הכיפורים
257	להתחבר, לחבר	
259	שמחה פשוטה, שמחה גדולה	סוכות
261	זקוקים לך	
263	לא נפרדים	שמחת תורה
265	שבע שמחות, ועוד אחת	
267	למקום האמיתי	י"ט כסלו
269	קרב ושלום, חושך ואור	

272	הניצחון שלך	חנוכה
275	בין פילוסופיה לתורה	
277	הזדמנות גורלית	פורים
279	חידה של הוא והיא	
281	עשית – השפעת	שבת הגדול
283	לקפוץ בגדול	פסח
285	להיוולד מחדש	
287	זה הזמן לרוץ ביחד	ספירת העומר
289	הספירה והתורה	
291	הכיווץ פותח פתח	פסח שני
293	אין דבר אבוד	
295	למעלה, למטה	ל"ג בעומר
297	במה אפשר לעזור?	
299	באה מנוחה	שבועות
301	תענוג? יש טעם	
304	האור לא פוסק	ג' תמוז
307	הטוב שמחכה בתוך הרע	בין המיצרים
309	חזון מתקרב אלינו	שבת חזון

דקה לשבת

v

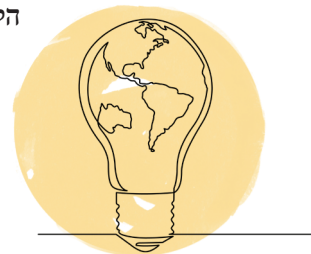
בראשית / יהי אור

זהו. נגמרו החגים והחגיגות. עם כל יום שעובר, נסוג לו תשרי, ואורו מתעמעם, דועך... אבל לא! האור לא נעלם, הוא נמצא כאן, גנוז, מחכה שנגלה אותו, שנשתמש בו – וזה מה שאומרת לנו הפרשה הראשונה, בראשית.

בראשית, ממש בתחילת הבריאה, אומר אלוקים "ויהי אור". אור – הוא הנברא הראשון בעולם. לפני הצמחים, בעלי החיים והאדם, לפני שקיימים ברואים שיהנו ממנו. ולא רק זאת – חז"ל מספרים שהאור שנברא ביום הראשון – נגנז לצדיקים לעתיד לבוא. אז למה הוא נברא ראשון, ולמה בכלל נברא אם מיד נגנז?

כי "יהי אור" – זה לא רק מאמר ממאמרות בריאת העולם, זו קריאת כיוון, הצבת מטרה.

הקדוש ברוך הוא בורא עולם, כזה שמעלים ומסתיר את אור ה', עולם תחתון ששורר בו חושך רוחני. ובראשית בריאתו הוא קובע – "יהי אור". זו תכלית בריאת השמים, הארץ וכל אשר בהם – שיתגלה בהם אור האמת האלוקית. כמו כל פרויקט שיוצא לדרך רק אחרי תכנון המטרה, ה' בורא את הנבראים כולם בכדי ש"יהי אור", שיתגלה בכל פרט, בכל נברא, אור ה' הבורא ומקיים אותו.

אחרי המטרה – מתחילה העשייה. הפוקוס עובר אל התהליך, אל המעשה והפרטים. המטרה נשארת ברקע, גנוזה בכל פעולה ובכל פרט, אך אינה גלויה

עד להשלמת המלאכה. כך גם האור – תכלית בריאת העולם – נגנז, ויתגלה בעוצמה לעתיד לבוא, כשהבריאה תגיע לשלמותה, בימות המשיח.

והיכן הוא גנוז, האור? בתורה. התורה והמצוות, הן הפעולות המביאות את הבריאה למטרתה, הן המאירות את העולם, בהן גנוזה התכלית.

עם האור הזה נצא לדרך, לשנה החדשה. כל בוקר של שגרה – הוא בוקר אור, כל יום חדש – הוא יום בו מהדהדת מטרה מנחה לכל פעולותינו ביום הזה – "יהי אור".

וככל שנוסיף להאיר את העולם באור התורה והמצוות – נתקרב להשלמת מטרת הבריאה, עד שנזכה להתגלות האור שנברא ביום הראשון ונגנז, בגאולה השלמה.

(על פי אוצר לקוטי שיחות בראשית, בראשית ד)

צִיָּבֵה לְצִדִּיק...

האור אינו רק הנברא הראשון בעולם, אלא גם תכלית הכול.
 "יהי אור" – קריאה שמופנית גם אלינו... להאיר את העולם בתורה ובמצוות.

בראשית / בונה בבינה

בראשית ברא. ככה נולד העולם, וכל מה שבו. ומאז חלפו אלפי שנים, ואינסוף דברים נולדו, הומצאו והתפתחו.

הרמות המשתקפת אלי בראי, למשל, אינה אותה אישה של לפני אלף-אלפיים שנה. מעמד האישה עבר תהפוכות היסטוריות, חוקתיות, חברתיות. שיח בן מאות שנים, שלא מפסיק לעמוד על סדר היום. סוגיות שונות ומשונות, עליהן מצטברים פולמוסים, משתברים קולמוסים. ומבעד לכל החידושים, מהדהד קול עתיק, אותנטי, מבראשית.

שם, בהתחלה של הכול, טמונה המהות. מילות התורה מדויקות, מכוונות אל התכלית. שם נמצא יסוד השליחות הנשית – לאישה של היום, כמו לאישה של לפני אלפי שנים, האישה הראשונה.

”ויבן ה' אלוקים את הצלע... לאישה” המינוח מיוחד במינו. לא יצירה, כמו אצל האדם ”וייצר ה' אלוקים את האדם”, גם לא בריאה. בנייה. ומעבר לפעולת הבנייה, מסתתרת כאן בינה. ”ויבן” – מכאן לומדים על הבינה הנשית, ”בינה יתירה ניתנה באישה יותר מבאיש”.

לבינת היתר הזו יש סיבה, יש מטרה. הזכות מחייבת, הכוח הזה – נועד כדי שיוציאו אותו לפעול. איך ובמה? גם התשובה לכך טמונה באותה המילה. ”ויבן”. אלו לא רק שתי משמעויות נפרדות. בנייה

או בינה. שני הפירושים חוברים זה לזה בקשר של סיבה ותוצאה. הבינה ניתנה לשם בנייה. אותנו ה' לא רק ברא, יצר או עשה – אותנו הוא בנה, בשביל שאנחנו נבנה את הבית. בניית בית יהודי היא לא רק חלק מהשליחות הנשית, היא גולת הכותרת שלה. זוהי בנייה נצחית, חוליה שממשיכה שרשרת דורות אינסופית.

“ויבן” – מילה קטנה, שמכילה לא רק מתנה, אלא גם הכוונה. מבראשית ועד היום.

כן, היום, כשיש לנו אפשרויות חדשות, הזדמנויות שלא היו מעולם. ואנחנו יכולות, וגם צריכות, לפעול, להשפיע ולהאיר בכל מקום. גם היום, כוח הבנייה בכינה מובנה עמוק בד.נ.א שלנו. המהות הנשית, השליחות הראשית, לא השתנתה: בניית הבית האישי, בנייה שבונה את בניין העם כולו. לכך נבנינו.

רוחות נושבות, שיטות ואג'נדות הולכות ובאות, ותורת הנצח – היא חיינו. מפת דרכים שמכוונת איך לחיות, ובשביל מה. בונה את דרכנו, כדי שנבנה בכינה בית ששורה בו שכינה.

(על פי תורת מנחם תשד”מ חלק ג, עמ' 1814)

צ'יפה לצ'יך...

בית יהודי – כל אחת בנויה לזה.

בינה יתרה ניתנה באישה,

מכוונת למילוי השליחות:

לבנות בית בישראל – לבנות את בית ישראל.